

foregaaende 5 Aar, en Regel, der anbefaler sig ved sin praktiske Karakter, og som, selv om den ikke altid maatte være adækvat, dog lader sig anvende, fordi det almindelige er, at Kontorholdet fra det ene Femaar til det følgende ikke stiger væsentligt; det kan stige med et mindre Beløb, men dette kan ikke volde nogen Betænkelighed. Her have vi imidlertid et Tilfælde, som vel for saa vidt ikke er enestaaende, som man ogsaa ved tidligere Lejligheder har fraveget Princippet og ikke taget Hensyn til Gennemsnitsbeløbet, men hvor det paa den anden Side er saa indlysende, at der maa finde en uforholdsmæssig Stigning Sted i det kommende Femaar, idet Folkemængden i Esbjerg fra 1893 er tiltagen fra ca. 5,000 til ca. 13,000 Mennesker altsaa til henimod det tredobbelte. Det var derfor Ministeriet klart, at det, naar det skulde stille Forslag for dette Embede, ikke kunde blive staaende ved Gennemsnitsbeløbet; og dets Betragtninger i saa Henseende ere, som bekendt, ogsaa blevne fuldstændig tiltraadte af Udvalget, idet man nemlig tog som Udgangspunkt, hvad Kontorholdet havde været i det sidste forløbne Aar, altsaa i Finansaaret 1896—97.

Det Grundlag, man havde til Fastsættelse af Kontorholdet, var: for det første, hvad man vidste om Forretningernes Stigen efter de statistiske Oplysninger, som gik til Udgangen af 1896, og dernæst hvad der var blevet anvendt til Kontorudgifter i det forløbne Femaar indtil den 1ste April 1897. I disse 5 Aar havde der været en stadig Stigen af Udgifterne, som i det sidste Aar vare stegne over 2,000 Kr. ud over det Kontorhold, der var indrømmet. Vil man nu lægge det sidste Aar til Grund og ikke gaa efter det Gennemsnitsbeløb, som Udgifterne havde udgjort, vilde det, man skulde bevilge, være 5,830 Kr. Af disse 5,830 Kr. er der anvendt til Lønninger 4,750 Kr., hvilket svarer til Lønninger for 3 Fuldmægtige og 4 Skrivere og saa et Tillæg af 50 Kr. til Ekstraskriveri. Derfor fastsatte det Forslag, som blev accepteret af Udvalget og det høje Ting ved 2den Behandling, Lønninger til 3 Fuldmægtige og 4 Skrivere. Imidlertid kom der i Løbet af Sommeren 1897 en ny Faktor til, idet der nemlig i Juni Maaned kom en Indberetning fra Herredsfogden, der gik ud paa, at han ikke selv kunde magte den Del af Arbejdet, som han havde at udføre, men at han nødvendig maatte have en Fuldmægtig med fast Konstitution, noget, som Ministeriet, efter hvad der forelaa, fandt begrundet. Da

man ikke havde anden Maade, hvorpaa man kunde skaffe de fornødne Penge dertil, blev der fra den 1ste Juni i Aar for indeværende Finansaar tilstaaet ham et Beløb af 180 Kr. aarlig af Kontoen: Andre Udgifter til Justits- og Politivæsenet paa Statsbudgettet, og samtidig blev for samme Tidsrum af Sogneraadet tilstaaet ham et Beløb af indtil 1,000 Kr., hvoraf der blandt andet skulde afholdes Udgifter til en Skriver, hvilket vel omtrent vil svare til 500 Kr. Paa Grundlag af denne Oplysning foreslog saa Ministeriet, da det udarbejdede Lovforslaget om Kontorholdsgodtgørelse, at Kontorholdsgodtgørelsen for Herredsfogden i Skads Herred ikke blot skulde bestemmes til de 5,830 Kr., som havde været Udgiften i det foregaaende Aar, men at der tillige skulde bevilges 2,000 Kr. til Lønning af en Fuldmægtig med fast Konstitution og derhos til Skriveri en Forhøjelse af Beløbet til Ekstraskriveri med 150 Kr., hvorved de 5,830 Kr. vilde komme op til 7,980 Kr., afrundet opad til 8,000. Saaledes var altsaa Forholdet, da Forslaget blev fremsat i den Form, hvori jeg fandt det rigtigt at forelægge det, eftersom Situationen den Gang var. Dette Forslag blev i sin Helhed godkendt af Udvalget, idet man altsaa mente, at man her maatte stille sig paa en særlig Maade og ikke blot lægge Vægten paa, hvad Udgiften, efter hvad der var oplyst, havde været i det sidste Aar, men tillige tage Hensyn til den meget betydelige Udgift — en Udgift af 2,000 Kr. plus noget mere til Skriveri — der var kommet til i det følgende Halvaar. For saa vidt er jo Sagen bekendt for det høje Ting af Motiverne til Lovforslaget. Men saa kom der senere et nyt Moment til, som viste, at heller ikke dette vilde være tilstrækkeligt. I Anledning af, at Esbjerg skulde ophøjes til Købstad, indhentede Indenrigsministeriet gennem Stiftamtet en Erklæring fra Herredsfogden, og i denne sin Indberetning udtalte Herredsfogden blandt andet, at det har vist sig, at Forretningerne atter vare stegne saa overordentlig meget fra 1896 til 1897, at selv det Kontorhold, man havde tiltænkt Embedet, ikke vil slaa til, og androg derfor om Forhøjelse, en Forhøjelse, der vilde bringe Kontorholdsgodtgørelsen op til 10,220 Kr. Andragendet sendtes gennem Stiftamtet til Indenrigsministeriet, og fra Indenrigsministeriet gik dette til Justitsministeriet. Justitsministeriet tilskrev derefter Stiftamtet om at paalægge Herredsfogden, saa snart Kalenderaaret var udløbet, at indgive Ind-